

Heglesslættet (Slåttmyra) i Heglesvola sett fra Hundskinnset.

Etter slåtten på Heståslættet.

Rik flatmyr like vest for Heståa med Glonkvola og Fersvola i bakgrunnen.

UTMARKSSLÅTT

Fra skjøtelsarbeidet. Kjersti Hanssen og Erlend Skutberg fra SNO setter stakk.

Slått med tohjulsaktor.

Graset vendes av Gunnar Ystad for å tørkes, og rakes så sammen i skårer før det samles og settes i stakk.

UTMARKSSLÅTT

Myr- og engslåtten var svært viktig for gardene før i tida. Høyet fra utmarka ga vinterfôr til husdyra, og gjødsel fra fjøs og stall ble deretter brukt på innmarka. Det var vanlig at karene slo og kvinnfolka raka, og vanligvis var det om lag dobbelt så mange slåttekarer som rakstertausar. Graset ble gjerne slått grytidlig mens det ennå var dogg. Da biter ljåen best. Rakstertausene bredde graset utover marka til tørking, og kom seinere tilbake for å vende det. Så ble det raka sammen i hauger når det var tørt. Slåttekarane tok hand om haugene, kjemma høyet sammen og satte ”seter”, små høysåter, og disse ble så samla i høyløer eller satt i stakk. Høyet ble kjørt heim på vinterføre. Med innføringen av kunstgjødsel var det ikke lenger det samme behovet for høy fra utmarka, og markaslåtten avtok utover 1900-tallet. De fleste steder var det slutt på den tradisjonelle slåtten rundt 1950.

SLÅTTEN I FROLFJELLET

Utmarksslåtten har en århundrelang tradisjon i Frolfjellet, og den har skapt åpne slåttemyrer og halvåpne, parkliknende engskoger. Den tradisjonelle slåtten fikk gradvis mindre omfang fram mot 1900, men den siste kjente fjellslåtten i Frolfjellet fant sted i Kammarn så seint som under andre verdenskrig. Heglesslættet (Slåttmyra), som ligger litt nord for der vi står nå, ble slått på tradisjonelt vis siste gang i 1934. I Frolfjellet var stakksetting helt dominerende, og vi kjenner ikke til høyløer utenfor vollene. I dag skjottes en del av myrene mellom Heglesvollen og Roknesvollen for å bevare naturverdier og kulturhistoriske verdier i dette gamle slåttelandskapet.

 Haymaking in outlying fields was essential for farms up until about 100 years ago, but cessation of mowing has led to overgrowing in large areas in Norway. Mowing in the outlying fields began in late summer when the haying in the infields was finished. The men mowed the grass and the women raked it. The hay was gathered in hay barns or placed in stacks, and transported home on sleds during winter.

Haymaking has a long tradition in “Frolfjellet”, and this has created open hay fens and park-like wooded grassland. Some of the hay fens in this cultural landscape are now being managed in order to maintain the biodiversity and the cultural heritage.

Øvre Forra Nature Reserve was protected in 1990. The County Governor of Nord-Trøndelag has administrative responsibility for the reserve, and the management is undertaken by the Norwegian Nature Inspectorate. The NTNU Museum of Natural History and Archaeology has conducted surveys, monitoring and research in the reserve since the 1970s.

Denne myra ligger nedenfor stien litt nord for der du står nå. Bildene viser situasjonen før og etter rydding og slått.

Engskog var viktig slåttemark, og den produktive vegetasjonen med mye urter ga godt høy.

Fylkesmannen
i Nord-Trøndelag

NTNU

Vitenskapsmuseet
Seksjon for naturhistorie

FORVALTNING

Øvre Forra naturreservat ble fredet i 1990. Fylkesmannen i Nord-Trøndelag har forvaltningsansvaret for reservatet, og skjøtsel gjennomføres av Statens naturoppsyn. Området ble foreslått verna gjennom NTNU Vitenskapsmuseets arbeid med landsplan for myrreservater, og siden 1997 har Vitenskapsmuseet drevet overvåking og forskning i reservatet.